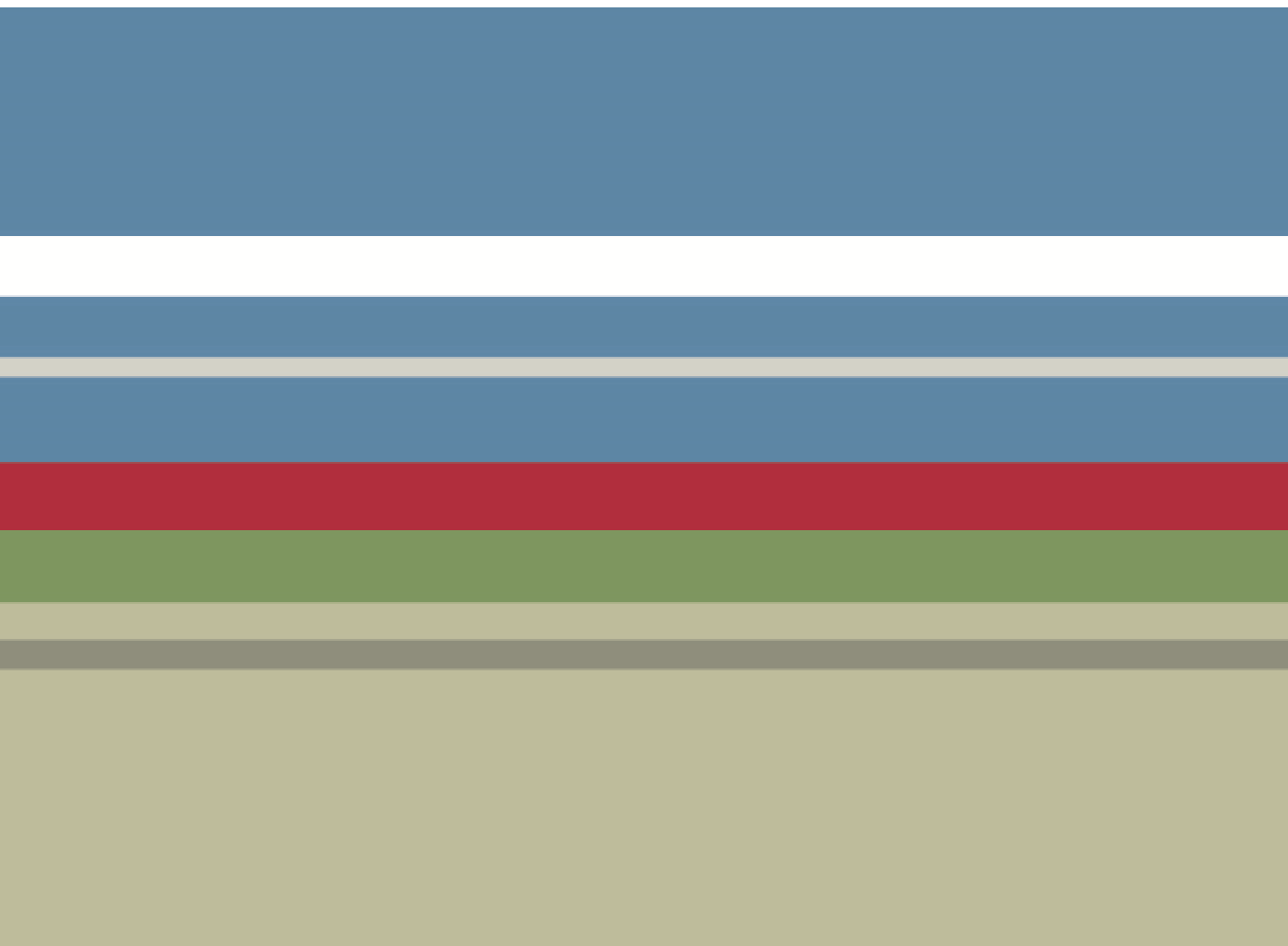

Strandnota Texel 2019

Pieter de Vries

1 juni 2019

Samenvatting

Dit is de nieuwe Strandnota van Texel. Inhoudelijk niet heel veel anders dan het strandbeleid tot nu toe, maar wel actueel en aangepast aan alle beleids- en wetswijzigingen ten aanzien van kust en strand. Niet alleen bij de gemeente zelf, maar juist ook van andere overheden.

Het strand is economisch van levensbelang voor Texel: de meeste toeristen komen tenminste ook voor het strand. Tegelijkertijd is de beperking in exploitatie en (seizoens)bebouwing, de natuurlijke uitstraling en ongereptheid juist wat het strand van Texel zo aantrekkelijk maakt. Dat evenwicht is en blijft uitgangspunt.

Natuurlijk moet er op de eerste plaats wel voldoende strand zijn. Door zandsuppleties zorgt het rijk ervoor dat erosie en zeespiegelstijging over het algemeen gecompenseerd worden. Dat biedt niet altijd, overal of voor de verdere toekomst zekerheid, maar kustrecreatie zal altijd een plaats hebben op Texel. En daar waar er gecreëerd wordt, moet het schoon, toegankelijk en veilig zijn. En daar kunnen, binnen een zonering waardoor alle functies voldoende tot hun recht kunnen komen, diverse activiteiten plaatsvinden die horen bij het strand. Waaronder strandpaviljoens, kiosken en strandhuisjes en soms een passend evenement.

Inhoudsopgave

0. Samenvatting	
1. Inleiding.....	7
1.1. Aanleiding	7
1.2. Doel 5	
1.3. Reikwijdte.....	7
1.4. Proces.....	7
1.5. Opzet en leeswijzer.....	7
2. Beleidskader en juridisch kader	9
3. Visie op het strand	10
4. Behoud van het strand.....	12
4.1. Voldoende zand	12
4.2. Natuur en landschap.....	13
5. Veilig strand	14
5.1. Strandbewaking	14
5.2. Rampenbestrijding.....	15
5.3. Verlichting en bebording.....	15
5.4. Openbare orde.....	15
6. Toegankelijk strand	17
6.1. Strandopgangen	17
6.2. Parkeerterreinen	17
6.3. Fietsenstallingen	17
7. Schoon strand	188
7.1. Strandreiniging, taken en verantwoordelijkheden	188
7.2. Bijzondere vervuilingen of aanspoelsels	199
7.3. Communicatie	199
8. Exploitatie van het strand.....	20
8.1. Algemeen.....	20
8.2. Juridisch.....	21
8.3. Exploitatieverplichting	22
8.4. Jaarrond exploitatie	23
8.5. Definities bouwwerken	23
8.6. Opslag.....	25
8.7. Geluidsbelasting.....	25
8.8. Evenementen	26
8.9. Venten op het Noordzeestrand.....	26
8.10. Commerciële uitingen	26
8.11. Voorziening ten behoeve van veerdienst tussen Texel en Vlieland	26
9. Strandhuisjes.....	27

10. Zonering	29
10.1. Algemeen.....	29
10.2. Zones.....	29
10.3. Bebouwing.....	31
10.4. Locatie Watersportaccommodaties.....	32
10.5. Met de hond op het strand.....	33
10.6. Paardrijden op het strand.....	33
10.7. Vissen met hengel of staand want	33
10.8. Vliegen met drones	33
11. Financiële verantwoording	34

Hoofdstuk 1 : Inleiding

1.1 Aanleiding

Dit is de nieuwe Strandnota. De vorige is na een lang, interactief proces met veel inspraak en betrokkenheid tot stand gekomen. Dat heeft een goed en werkbaar beleid opgeleverd, waarvan de hoofdlijn gehandhaafd kan blijven. Daarom is gekozen voor een actualisatie van het bestaande beleid en niet een geheel nieuw beleid.

Toch is er in de afgelopen 10 jaar veel veranderd: er is een nieuw bestemmingsplan Buitengebied met daarbij een uitgebreid beeldkwaliteitsplan gekomen, de Texelse kernwaarden zijn vastgelegd en de Texel principes zijn ontstaan. En natuurlijk is er veel ontwikkeld op het strand: er zijn jaarrondpaviljoens gekomen en het gemiddelde kwaliteitsniveau van de exploitaties is behoorlijk gestegen. Maar ook de wereld om Texel heen is veranderd:

- Natura2000 is uitgewerkt in een beheerplan;
- Het Kustpact is gekomen met als provinciale uitwerking een Toekomstperspectief Kust;
- Het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier en Rijkswaterstaat zijn geconfronteerd met nieuwe wetgeving, zoals de Waterwet en hebben hun beleid aangepast.

Veel van dat beleid gaat ook over Texel en heeft te maken met behoud: in ecologische zin en in fysieke zin. De klimaatverandering dwingt daar ook toe.

1.2 Doel

De doelen van de Strandnota Texel 2019 zijn:

- het formuleren van een toekomstvisie op het strand;
- het scheppen van voorwaarden voor het mogelijk maken van ontwikkelingen die passen binnen de toekomstvisie en bestaand beleid, wet- en regelgeving;
- het voorkomen van ongewenste ontwikkelingen op, langs en aan het strand;
- het in goede banen leiden van alle activiteiten op het strand.

De uitwerking van de Strandnota - zoals voorwaarden en regelgeving - vindt plaats in bijvoorbeeld het bestemmingsplan, de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) of daarop gebaseerde uitvoeringsregelingen en ook in de overeenkomsten die met exploitanten en eigenaren van strandhuisjes gesloten worden.

1.3 Reikwijdte

De Strandnota is van toepassing op het Noordzeestrand van Texel (vanaf de Mokbaai tot en met Paal 33) en alles wat daarop (functioneel) betrekking heeft. De nota gaat bijvoorbeeld in op het gebruik van het water direct voor de kust en de opslag van strandhuisjes. Maar ook de strandopgangen en parkeerplaatsen vallen onder deze strandnota.

Het surfstrandje bij Dijkmanshuizen, het Waddenstrandje ten noorden van de jachthaven van Oudeschild en het nieuwe strand voor de Prins Hendrikdijk tussen 't Horntje en Oudeschild, vallen buiten deze nota. Daar is voor gekozen vanwege het andere karakter van deze gebieden, zonder strandlagen, exploitatie, etc.

1.4 Proces

Deze Strandnota is tot stand gekomen na intern overleg, afstemming met andere betrokken overheden en gesprekken met de Vereniging van Strandexploitanten Texel.

1.5 Opzet en leeswijzer

De opzet van deze Strandnota is bondig, leesbaar en werkbaar. Bovendien is het de basis voor lokale regelgeving in APV en bestemmingsplan. Verder wordt duidelijkheid over taken en verantwoordelijkheden gegeven. Die opzet is gelijk aan de vorige nota, waar mogelijk nog bondiger.

Het kader voor de Strandnota is bestaand beleid, wet- en regelgeving. De strandnota start met het afwegingskader in hoofdstuk 2. Een toekomstvisie, die richting geeft aan en mogelijkheden biedt voor toekomstige ontwikkelingen, is de basis voor de verdere invulling van deze Strandnota. In hoofdstuk 3 is die visie beschreven. De visie op het strand is verder uitgewerkt in de hoofdstukken 4 tot en met 10. Het behoud van het strand komt aan de orde in hoofdstuk 4. De hoofdstukken 5, 6 en 7 gaan respectievelijk in op veiligheid, toegankelijkheid en een schoon strand. Hoofdstuk 8 gaat over de exploitatie van het strand en in hoofdstuk 9 staan de strandhuisjes centraal. De zonering van het strand is beschreven in hoofdstuk 10. Het laatste hoofdstuk beschrijft de financiële verantwoording.

Hoofdstuk 2: Beleidskader en juridisch kader

Het kader voor de Strandnota is gebaseerd op bestaand beleid, wet- en regelgeving. Gemaakte keuzes, activiteiten en ontwikkelingen passen hier binnen. Er bestaat een voortdurende samenwerking met andere overheden die ook taken hebben op het Texelse strand, zoals het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier, Rijkswaterstaat, Staatsbosbeheer, Provincie Noord-Holland en het ministerie van Defensie.

De belangrijkste wetgeving en beleidsnota's zijn:

Nationaal:

- Nationale Visie Kust, Deltaprogramma Kust (2013)
- Kustpact (2016)
- Wet Natuurbescherming (2016)

Provinciaal:

- Strategische Visie Hollandse Kust 2050 (2001)
- Toekomstperspectief Kust (2018)
- Natura2000 beheerplannen Duinen van Texel en Noorzeekustzone (2016)
- Provinciale Milieuverordening (2018, regelmatig aangepast, wordt onderdeel Omgevingsverordening)
- Provinciale Ruimtelijke Verordening (2019, regelmatig aangepast, wordt onderdeel Omgevingsverordening)

Gemeentelijk:

- Texel op koers, Structuurvisie 2020 (2009, de opvolger hiervan, de Omgevingsvisie, is in voorbereiding)
- Nota Toerisme en Recreatie (2016)
- Natuur- en Landschapsbeleidsplan (2018)
- Beheer- en inrichtingsplan Nationaal Park De Duinen van Texel (2010)
- Bestemmingsplan Buitengebied met beeldkwaliteitsplan 'Texel in ontwikkeling' (2013)
- Reparatieplan Bestemmingsplan Buitengebied (2016)
- Planet Texel (2014)

Rode draad in al deze beleidsstukken is dat aan de kust, op het strand het primaat bij de natuur ligt. Daarbij is de functie als waterkering natuurlijk van groot belang. Recreatief medegebruik is prima mogelijk, maar wel binnen grenzen. Zonering in plaats, tijd en de wijze van medegebruik is nodig. Daardoor komt de natuur tot haar recht en kunnen mensen daar in alle rust en ruimte van genieten. Dat laatste is de belangrijkste reden dat mensen naar Texel komen en dat toerisme is veruit de belangrijkste inkomstenbron op het eiland.

Hoofdstuk 3: Visie op het strand

Het strand is belangrijk voor Texel. Het is een uitgestrekt landschap dat zich kenmerkt door unieke kernkwaliteiten rust, stilte, ruimte, natuur en een groot gevoel van vrijheid. De kenmerkende beeldkwaliteit van het strand heeft een grote aantrekkingskracht op toeristen en op de eigen bevolking. Het strand is ook economisch van groot belang: toeristen komen naar het eiland voor de diversiteit aan natuur en landschappen, dorpen, evenementen en voorzieningen, maar toch vooral ook voor het strand. Het behoud van het strand is een voorwaarde voor een gezonde en leefbare toekomst van Texel. Tegelijkertijd is de exploitatie van het strand beperkt in plaats en tijd en is er geen behoefte om die situatie ingrijpend te veranderen. De focus ligt op kwaliteitsverbetering, niet op de kwantiteit. Daarover bestaat heel brede overeenstemming, ook met de exploitanten op het strand. Nergens komen de Texelse kernwaarden zó tot hun recht als juist op het strand: ruimte, rust, natuur, het eilandkarakter en de Texelse identiteit.

De gemeente kiest ervoor om het gebruik en de beleving van het strand optimaal te ondersteunen. Uitgangspunten daarbij zijn: veilig, toegankelijk en schoon. Het strand is voor iedereen, privébezit is er niet. De gemeente faciliteert ondernemers om verschillende doelgroepen optimaal te kunnen bedienen, met exploitatie van paviljoens, kiosken, watersportactiviteiten of evenementen. Strandhuisjes in het zomerseizoen horen daarbij, terwijl die deels ook bij particulieren in bezit zijn.

Om verschillende groepen recreanten en toeristen te laten genieten van het strand en ook de natuur voldoende te ontzien, is zonering nodig. Daardoor zitten mensen elkaar niet in de weg, blijft de uitstraling van het strand intact en kunnen vogels en andere dieren voldoende rust vinden. Het strand kent veel gebruikers en belanghebbenden. Het behoud en ontwikkelen van de kwaliteit van het strand is een gedeelde verantwoordelijkheid, waarbij overheid, ondernemers en bezoekers de unieke kwaliteiten van dit bijzondere stuk Texel respecteren.

Deze visie sluit goed aan bij het Toekomstperspectief Kust van de provincie Noord-Holland. Hij is ook niet nieuw, ook in de vorige strandnota is deze lijn al gekozen. En met resultaat: de natuurlijke kwaliteit van het strand is in stand gebleven, het Natura2000-beheerplan kon gemakkelijk ingepast worden. De dynamiek op De Hors en in toenemende mate ook bij de Vuurtoren zorgt voor een uniek landschap met alle stadia van duinvorming, waar ook strandbroeders een veilige plek kunnen vinden. De monding van de Slufter beweegt door de natuurlijke dynamiek en is inmiddels ‘vrij’ gelaten: de basis kustlijn is ter plaatse van de Slufter landwaarts gelegd en de monding wordt niet meer kunstmatig rechtgetrokken.

Zandsuppleties voor de waterveiligheid hebben als neveneffect gezorgd voor een voldoende breed strand op de meeste plaatsen. Maar dat is geen garantie voor de toekomst. Een voldoende breed strand is echter wel belangrijk voor exploitatiemogelijkheden en waterveiligheid in tijden van versnellende zeespiegelstijging. Een breed strand zorgt ook voor duin aangroei en de mogelijkheid om op plaatsen met een dynamisch kustbeheer zand door te laten stuiven voorbij de zeereep.

Vooraf in het zuidwesten van het eiland, ter hoogte van strandpalen 8 tot 10, is er zorg over het strand. Het Molengat verplaatst zich richting het eiland en zorgt voor meer dan gemiddelde erosie, waardoor zandsuppleties weer snel verdwijnen en er ook maar relatief weinig ruimte is om te suppleren. Toch is exploitatie op die plaats van groot belang voor het hele zuiden van Texel. Als die onder druk komt, komt ook de camping bij Den Hoorn onder druk, daarmee de supermarkt in Den Hoorn en daarmee weer de hele leefbaarheid in het dorp. Daarom is het op die plaats nodig relatief vaak te suppleren en tegelijk creatief te

zoeken naar (tijdelijke) alternatieve vormen en plaatsen voor de benodigde strandexploitatie. Wellicht dat een dynamischer beheer van de kust op die plaats mogelijkheden biedt. Onderzoek daarnaar staat op de planning.

De bebouwing van het strand met paviljoens, kiosken, strandhuisjes en watersportfaciliteiten is in omvang gelijk gebleven: het aantal meters strand dat de gemeente daarvoor van de Staat huurt, is al vele jaren gelijk. De kwaliteit van de exploitaties op het strand is duidelijk verbeterd. Ruim de helft van de paviljoens wordt inmiddels het gehele jaar rond geëxploiteerd en de kwaliteit van zowel gebouw als keuken is duidelijk vooruit gegaan.

Hoofdstuk 4: Behoud van het strand

4.1 Voldoende zand

Door klimaatverandering en bijbehorende zeespiegelrijzing zal het in de toekomst steeds minder vanzelfsprekend zijn dat er overal een voldoende breed strand aanwezig is. Enerzijds omdat het water hoger komt, anderzijds omdat de duinen mee moeten groeien en ook dat vergt ruimte. Bebouwing op het strand mag dat proces niet verstoren, waardoor er soms wat verder uit de duinvoet gebouwd moet worden.

Rijkswaterstaat heeft de wettelijke taak om de Basis Kustlijn (een sinds 1990 vastgelegde positie van de Nederlandse kust) in stand te houden met zandsuppleties. Bovendien moet zij er met heel veel zand voor zorgen dat de kust meestijgt met de zeespiegel. Toch resulteert dat niet altijd en overal in een voldoende breed strand. Hoofddoel van Rijkswaterstaat is immers waterveiligheid, het behoud van de kust. Suppleties in de vooroever kunnen daar ook aan bijdragen. Uiteraard probeert de gemeente om de kustveiligheid te combineren met de recreatieve en economische bruikbaarheid van het strand. Daar wordt steeds aandacht voor gevraagd en over het algemeen wordt daar ook rekening mee gehouden.

Er zijn langs de Texelse kust overigens ook delen waar het strand op een natuurlijke manier aangroeit, zoals op het moment bijvoorbeeld ter hoogte van paal 12, waar de noordelijke uitlopers van Noorderhaaks onder water een verbinding hebben gevormd met Texel; de diepe geul is daar verdwenen. Maar zuidelijker, ter hoogte van paal 9, bestaat het Molengat nog wel en zorgt daar voor veel erosie van de kust. De vraag is zelfs of de Basiskustlijn daar wel gehandhaafd kan blijven op de oorspronkelijke plaats tegen maatschappelijk aanvaardbare kosten.

Ook als de natuur ervoor zorgt dat het strand tijdelijk minder breed of voldoende hoog is op bepaalde plaatsen, bekijken we op welke wijze recreatief medegebruik dan wél mogelijk is. In overleg met het

Hoogheemraadschap en Rijkswaterstaat, en wellicht Staatsbosbeheer en provincie wordt bekeken op welke wijze, op welke plaats en binnen welke randvoorwaarden voldoende en veilige exploitatie mogelijk is. Waar de paviljoens en strandhuisjes dan kunnen staan en wat er voor nodig is om de situatie zo spoedig mogelijk te veranderen, zodat weer een voldoende breed, hoog en veilig strand ontstaat. Streven is om tijdens het zomerseizoen de stranden ter hoogte van de bebouwing tenminste 60 meter breed te hebben, zonder dat het een garantie kan zijn. Exploitanten blijven altijd zelf verantwoordelijk voor hun activiteiten en moeten zich bewust zijn van hun 'buitendijkse' positie, zeker met het oog op versnelde zeespiegelrijzing en extremer weer.

4.2 Natuur en landschap

Texel heeft belangrijke natuurlijke en landschappelijke waarden. Zowel nationaal als internationaal worden die waarden erkend. Duinen en Lage Land van Texel, de Waddenzee en de Noordzeekustzone zijn niet voor niets Natura2000 gebieden: Europees erkende natuurgebieden van groot belang, beschermd door de Wet Natuurbescherming. Het Waddengebied is door de bevolking van Nederland uitgeroepen tot het mooiste natuurgebied van Nederland, het is Werelderfgoed en de duinen van Texel zijn Nationaal Park.

Maar dat niet alleen: natuur en landschap en de beleving daarvan is belangrijk voor bewoners en bezoekers van Texel. Toeristen komen daarvoor naar het eiland, de economie van Texel is dus afhankelijk van een goede bescherming en behoud van die waarden. Versterking van de natuurwaarden is goed voor Texel, zeker als dat niet ten koste gaat van andere mogelijkheden. Dynamisch kustbeheer, waarbij de kust niet als strakke lijn beheerd wordt, maar juist door kerven in de zeereep het duingebied daarachter ook van zand voorzien wordt, biedt mogelijkheden. Meer beweging in de kust is beter voor de natuur en aantrekkelijker voor recreatie. Bovendien versterkt het de kust op langere termijn.

Activiteiten op en exploitatie van het strand moet op een zorgvuldige manier gebeuren om de natuur en het landschap te behouden en te versterken. De gemeente Texel wil de kernwaarden (onder andere rust, stilte, ruimte en landschapsbeleving) voor de toekomst behouden. Activiteiten, evenementen en ontwikkelingen op het strand zijn belangrijk voor Texel. Om initiatiefnemers hiervan te inspireren tot de juiste keuzes, zijn de Texel Principes opgesteld. Het is een hulpmiddel om te bepalen wat wel of juist niet past bij Texel.

Hoofdstuk 5: Veilig strand

Een veilig strand draagt bij aan een positief imago van Texel, veel betrokkenen onderstrepen het belang van veiligheid. Strandbewaking draagt bij aan de veiligheid van strandbezoekers. Ook een goede samenwerking van de hulpdiensten levert een bijdrage aan de veiligheid. In de APV is een aantal regels vastgesteld die bijdragen aan de veiligheid op het strand. Het betreft regels over bijvoorbeeld venten, het te water laten van vaartuigen, rijden op het strand, openbare orde en open vuur. Het aspect kustverdediging komt hier niet aan de orde.

5.1 Strandbewaking

Op Texel is door de gemeente strandbewaking georganiseerd gedurende de zomervakanties in het basisonderwijs in Nederland. Door de vakantiespreiding gaat het dan om circa 9 weken, vooral in juli en augustus. De strandbewaking gebeurt vanuit acht strandbewakingsposten, bij de palen 9, 12, 15 en 17 uitgevoerd door het Utrechtse Studentencorps (USC) en bij de palen 19, 20, 21 en 28 door de Texelse Reddingsbrigade (TRB). Bij paal 31 en 33 is geen strandbewaking. Het is ongewenst te zwemmen bij deze strandslagen vanwege de sterke stroming. Dit wordt herkenbaar en ondubbelzinnig aangegeven op borden, waardoor strandbewaking niet nodig is op deze plaatsen.

Het streven is een strandbewaking van uniforme kwaliteit, herkenbare uitstraling en duidelijke taakomschrijving. Er is een Reglement Strandbewaking, op basis van het Handboek Strandwacht van de koepelorganisatie Reddingsbrigades Nederland en de eisen van de EHBO. Naast het voorkomen van incidenten in het water en het uitvoeren van reddingen, heeft de strandbewaking een signalerende en aanspreekfunctie als het gaat om de strandregels. Door informatiepanelen en vlagvoering worden bezoekers op de hoogte gebracht van de regels op het strand en of het wel of niet gevaarlijk is om te zwemmen. De provincie Noord-Holland is verantwoordelijk voor het plaatsen en beheren van informatiepanelen. De vlagvoering gebeurt door de strandbewaking.

De bewakingsposten worden in samenspraak met de strandbewaking, Hoogheemraadschap en Staatsbosbeheer op het strand of in de duinen geplaatst. Het strand heeft de voorkeur, maar soms dwingt de lokale situatie de bewakingspost naar het duin. Uitgangspunt is het voor de bewakers beste uitzicht. De bewakingsposten bestaan bij voorkeur uit vier ruimtes: een werkruimte (uitkijk- en communicatiepunt), een verblijfsruimte (kleedruimte, douche en toilet), een EHBO-ruimte (ontvangst publiek) en een bergruimte/opslag. Deze ruimtes zijn functioneel van elkaar gescheiden. Wetgeving maakt het noodzakelijk de bewakingspost op het riool aan te sluiten. De Gemeente Texel stelt de benodigde materialen ten behoeve van de strandbewaking en financiële middelen voor de huisvesting van de strandbewakingsorganisaties beschikbaar.

5.2 Rampenbestrijding

De hulpverleningsdiensten gaan uit van een multidisciplinaire samenwerking en stemmen dat integraal af in de planvorming. De samenwerking en planvorming vinden regionaal plaats. Voor elke ramp of elk zwaar ongeval, waarvan de plaats, de aard en de gevolgen voorzienbaar is, is een rampenbestrijdingsplan vastgesteld. In dit rampenbestrijdingsplan is het totaal aan maatregelen opgenomen die van toepassing zijn. Deze plannen worden regionaal opgesteld in overleg en samenwerking met de veiligheidsregio Noord-Holland Noord, sommigen zijn van nationale aard (zoals het walvisprotocol).

Het strand moet altijd bereikbaar zijn voor hulpvoertuigen. Dit houdt in dat er een pad vanaf het slag naar de waterlijn vrij moet zijn. Ook het pad naar en over het slag moet vrij zijn. Een actieve medewerking van de strandexploitanten en strandbewaking is gewenst.

De strandpaviljoens, strandkiosken en strandbewakingsposten vallen onder de normale brandweezorg, inclusief aanrijtijden, etc.. Verder gelegen plekken vallen daar niet onder. Daar worden de risico's beperkt geacht. Bovendien vraagt normale brandweezorg op die plekken om forse financiële investeringen met betrekking tot bereikbaarheid.

Rijkswaterstaat wil bovendien een strook van ten minste 10 meter langs de jaarlijks gemiddelde hoogwaterlijn vrijhouden om te kunnen gebruiken bij calamiteiten. Ook gemeente en andere hulpdiensten stellen die eis. Daar mogen dus geen obstakels staan.

5.3 Verlichting en bebording

De gemeente Texel heeft de openbare verlichting op alle strandslagen aangebracht in het kader van het project Veilig Verlicht. Het betreft oriëntatieverlichting in lage paaltjes, genoeg om de weg te vinden en niet teveel om de nachtelijke duisternis in het gebied aan te tasten. De gemeente is verantwoordelijk voor het onderhoud van deze verlichting, de exploitanten dragen zorg voor de energieleverantie en aansluitingen. Andere verlichting op of bij de strandopgangen is niet gewenst.

Informatieborden met daarop de regels die van belang zijn voor strandbezoekers, worden geplaatst en onderhouden door de provincie Noord-Holland, in goede samenwerking met de gemeente.

5.4 Openbare orde

Verstoringen van de openbare orde zijn gelukkig uitzondering op het Texelse strand. Als die zich voordoen is dat meestal gerelateerd aan evenementen en/of geconcentreerd in tijd (hoogseizoen in de nacht) en plaats. De politie is daarvan op de hoogte en stemt de surveillance daarop af.

Er bestaan in verschillende wetgeving een heleboel regels over wat wel en niet mag op het strand. De meeste zijn min of meer vanzelfsprekend en daar houden mensen zich over het algemeen aan. Sommige vergen wat meer toelichting en ook toezicht en handhaving. Zo is het verboden om een kampvuur te maken op het strand, omdat het brandgevaarlijk is, ontploffing van oude munitie kan bevorderen en misleidend kan zijn voor de scheepvaart. Maar het is ook niet toegestaan om te slapen op het strand tussen 23.00 uur en 07.00 uur. Overnachten mag dus niet, ook niet in een strandhuisje. Ook daar is veiligheid de belangrijkste reden, maar ook hygiëne en het maximum aantal toeristische slaapplekken zijn argumenten.

Een heel ander aspect van openbare orde en veiligheid is het ‘bressen’ van steile duinen. Lokaal kan de duinafslag zo groot zijn, dat na een storm een gevaarlijk steile wand ontstaat die in kan storten. In zo’n geval zorgt de gemeente ervoor dat het gebied afgezet wordt, zodat het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier die wand gecontroleerd in kan laten storten, zonder dat er mensen bedolven raken.

Daarnaast zijn er nog een hele reeks situaties denkbaar die ingrijpen van de overheid nodig maken ten behoeve van de veiligheid. De Veiligheidsregio Noord-Holland-Noord heeft een ‘scenariokaart’ gemaakt met daarop aangegeven welke instantie wat moet doen in welke situatie.

Een belangrijk instrument ter bevordering van de openbare orde en veiligheid is zonering. Daar is een apart hoofdstuk aan gewijd (hoofdstuk 10).

Hoofdstuk 6: Toegankelijk strand

Het strand moet voor zoveel mogelijk mensen het hele jaar goed toegankelijk zijn, ook voor ouderen en mensen met een beperking. Verder moeten er mogelijkheden zijn om de auto te parkeren of de fiets te stallen nabij de strandslagen.

6.1 Strandopgangen

De strandovergangen bij de slagen 9, 12, 15, 17, 20, 21 en 28 zijn bestraat. In het verlengde daarvan zijn ze in de zomer voorzien van een betonpad. Met uitzondering van Paal 21 zijn deze slagen toegankelijk voor mensen met een beperking. Het strand bij Paal 31 is direct bereikbaar vanaf de parkeerplaats bij de vuurtoren. Bij Paal 33 is verharding aanwezig tot aan het paviljoen. De verharde strandslagen worden periodiek geveegd: bij harde wind komt er al snel zand op de verharding te liggen. De gemeente doet dat in samenwerking met de exploitanten.

De onverharde wegen en paden naar het strand zijn in onderhoud bij het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier. Door het stuiven van het zand zijn die paden soms wat minder gemakkelijk beloopbaar, maar dat is aanvaardbaar binnen grenzen van veiligheid.

Bij elk verhard strandslag zijn strandrolstoelen te leen bij de exploitanten van een paviljoen of kiosk.

6.2 Parkeerterreinen

De Gemeente Texel vindt de toegankelijkheid van het strand voor mensen met een beperking belangrijk. Bij de strandslagen 9, 12, 15, 17, 20, 21, 28, 31 en 33 zijn parkeervoorzieningen aanwezig voor mensen met een beperking, in sommige gevallen op het duin.

Op alle parkeerterreinen zijn laadpunten voor elektrische auto's aanwezig, direct naast de parkeerplaatsen voor mensen met een beperking. Alleen bij paal 15 moet nog een oplaadmogelijkheid voor elektrische auto's gerealiseerd worden. Bovendien kent elke parkeerplaats een halte voor de Texelhopper, zodat elk strandslag per openbaar vervoer bereikbaar is.

Duurzaamheid en de inzet van alternatief vervoer zijn belangrijke uitgangspunten van het mobiliteitsplan. Het parkeren op Texel maakt onderdeel uit van het mobiliteitsplan, waarin vanuit verschillende invalshoeken naar parkeren wordt gekeken en mogelijke oplossingsrichtingen worden uitgewerkt. De parkeerterreinen zijn in eigendom bij Staatsbosbeheer.

6.3 Fietsenstallingen

In het Mobiliteitsplan is één van de beleidsuitgangspunten het verminderen van het autogebruik en het stimuleren van het fietsgebruik. Goede en voldoende stallingen bij de strandslagen horen daarbij. Op Texel bestaan die uit eenvoudige houten palen met dwarsplanken. Fietsen moeten daar gestald kunnen worden en elektrische fietsen indien gewenst ook opgeladen. De gemeente zorgt daarvoor, in overleg met Staatsbosbeheer.

Hoofdstuk 7: Schoon strand

Iedereen die het strand bezoekt, wil het liefst een schoon strand zien. Vreemd genoeg laten diezelfde bezoekers ook nog steeds veel afval achter op het strand. Bovendien spoelt er van alles aan uit zee. Een schoon strand levert een bijdrage aan de gewenste kwaliteit van het strand op Texel. Het is een gedeelde verantwoordelijkheid van bezoekers, exploitanten en gemeente. Dat geldt voor het strand, maar natuurlijk ook voor de duinen, het strandslag en de parkeerplaats die daarbij hoort.

7.1 Strandreiniging, taken en verantwoordelijkheden

A. Gemeente Texel

Voor het begin van het strandseizoen wordt het strand van Texel gereinigd door de gemeente. Het tijdstip van deze strandreiniging is afhankelijk van de vervuilingsgraad en wordt bepaald in het overleg met de Vereniging van Strandexploitanten Texel tijdens de reguliere strandexploitatie-overleggen. Wanneer de hoeveelheid vuil op het strand hier aanleiding toe geeft, wordt het strand in het seizoen nog een tweede keer gereinigd.

De Gemeente Texel is verantwoordelijk voor het legen van de op de strandslagen aanwezige (ondergrondse) afvalcontainers. De vuilnisbakken op het strand (Kliko's) komen niet meer terug: proeven zonder die bakken hebben geleerd dat er minder zwerfvuil op het strand komt dan met. Inzameling in grote containers aan het slag werkt. Bij paal 19 vergt dat nog wat extra organisatie, vanwege het onverharde strandslag.

Ook zorgt de gemeente voor papieren zakjes, waarmee strandbezoekers hun (en/of ander) vuil kunnen verzamelen om in de containers te deponeren. Deze en andere schoonmaakacties worden steeds geëvalueerd en waar mogelijk verbeterd of vervangen door een beter werkende actie waarbij het doel -een schoon strand, slag en parkeerplaats- leidend is. Uiteraard is het budget randvoorwaarde.

B. Strandexploitanten

Ondernemers op het strand en in de duinen zijn verplicht voldoende afvalbakken te plaatsen direct bij hun kiosk of strandpaviljoen. Deze moeten geregeld geleegd worden. De strandexploitanten zijn tijdens het strandseizoen verantwoordelijk voor het schoonhouden van het strand vanaf de duinvoet tot 15 meter voor hun bebouwing. De Gemeente Texel zorgt voor opruimen van het afval op het overige deel tot aan de waterlijn.

C. Eigenaren strandhuisjes

De eigenaren en ook huurders van strandhuisjes hebben ook een verantwoordelijkheid in het schoonhouden van het strand in de directe omgeving van hun huisje.

D. Houders van evenementenvergunningen

Personen of organisaties die een vergunning krijgen voor een incidentele activiteit of evenement worden verplicht om het strand schoon en in oorspronkelijke staat op te leveren. De Gemeente Texel controleert deze verplichting.

E. Bijzondere schoonmaakacties

Incidenteel houden bepaalde groepen mensen een schoonmaakactie op het strand. De Gemeente Texel faciliteert dat door zo nodig materialen beschikbaar te stellen en/of de kosten voor afvoer en verwerking van afval voor haar rekening te nemen.

7.2 Bijzondere vervuilingen of aanspoelsels

Naast de reguliere vervuiling als gevolg van recreatie zijn er ook bijzondere vormen van vervuiling of aanspoelsels. Voor die gevallen zijn er afspraken gemaakt.

De afspraken over bijzondere vervuilingen of aanspoelsels sluiten aan bij de Regeling Strandvonderij van de Gemeente Texel (1997) en bij de Coördinatieregeling Bestrijding Kustverontreiniging Rijkswaterstaat (2000). Er is minimaal 1 keer per jaar een schoonmaakronde op het strand waarbij aanspoelsels verwijderd worden. Verder worden kleine vervuilingen en aanspoelsels in het dagelijks beheer door de strandbeheerders opgeruimd.

7.3 Communicatie

Schoon strand is een gedeelde verantwoordelijkheid. Ook de strandbezoekers hebben een verantwoordelijkheid in het schoonhouden van het strand. De Gemeente Texel wil de bezoekers daar op een vriendelijke manier aan herinneren en hen stimuleren om actief mee te werken aan een schoon strand. Dat kan bijvoorbeeld met de papieren zakjes die de gemeente verstrekt, maar ook met acties in samenwerking met Ecomare en/of de Stichting Nederland Schoon. Ecomare is in staat om met haar expertise een aantrekkelijk natuur- en milieueducatief programma te ontwikkelen en uit te voeren. De Stichting Nederland Schoon is gespecialiseerd in zwerfval en heeft een speciaal programma voor stranden.

Hoofdstuk 8: Exploitatie van het strand

8.1 Algemeen

Het strand is een plek die ruimte biedt voor ontwikkelingen, activiteiten en exploitatie, 12 maanden per jaar. Voor de exploitatie van het strand staan de wensen en behoeften van bezoekers - de groeiende groep ouderen, gezinnen, jongeren, natuurliefhebbers en buitensporters - en de eigen inwoners centraal. Uiteraard binnen de randvoorwaarden die natuur en veiligheid stellen, met inachtneming van de kernwaarden. Exploitatie van het strand vindt plaats door strandpaviljoenhouders, strandkioskhouders, watersportondernemers en -verenigingen.

De strandexploitatie moet passen op Texel: kleinschalig en van hoge kwaliteit, schoon en duurzaam. Vooral dat laatste zal de komende jaren veel aandacht vragen: ook strandpaviljoens moeten over enkele jaren in hun eigen energiebehoefte gaan voorzien op een duurzame manier. Naast goede isolatie betekent dat geen fossiel gas meer gebruiken en de elektriciteit duurzaam opwekken. Bovendien gelden er vanuit de rijksoverheid ambitieuze afspraken over de circulaire economie: binnen 10 jaar moet het gebruik van primaire grondstoffen minimaal gehalveerd zijn.

Paviljoens moeten zoveel mogelijk voor iedereen toegankelijk zijn. Dat geldt in fysieke zin (voor minder validen) maar ook in sociaal-maatschappelijke zin: iedereen moet zich thuis kunnen voelen op het strand en dus ook bij de paviljoens.

De Gemeente Texel streeft naar een kwalitatief goed toeristisch en recreatief product. De kwaliteit van de omgeving draagt daar aan bij. De natuurlijke kernkwaliteiten van het strand: rust, stilte, ruimte en natuur, komen in het geding bij verdere bebouwing. Daarom staat de Gemeente Texel geen extra paviljoens en kiosken toe. Uitgangspunt is het bestaande aantal beschikbare meters, van het Rijk gepachte strand. Uitbreiding van een voorziening (bijvoorbeeld een paviljoen) zal daardoor veelal ten koste gaan van een andere (bijvoorbeeld een zakelijk strandhuisje).

De ambitie is om bij elk strandslag een zo volledig mogelijk aanbod van voorzieningen te hebben. Het streven is naar tenminste een strandpaviljoen, een strandkiosk en strandhuisjes bij elk officieel strandslag. Bij de sportzones wordt het aanbod aangevuld met sportaccommodatie. Jaarrond paviljoens mogen geen uitbreiding van het aantal paviljoens veroorzaken. Ze dienen te ontstaan door omzetting van een bestaand tijdelijk strandpaviljoen in een permanent gebouw. Het is niet mogelijk dat strandkiosken worden omgezet naar strandpaviljoens, en omgekeerd. Op de naaktstranden is alleen bebouwing in de vorm van strandhuisjes toegestaan. Watersportaccommodaties worden toegelaten bij de aangewezen locaties op de strandslagen.

8.2 Juridisch

Het strand is eigendom van de Staat, het Rijksvastgoedbedrijf (RVB). De gemeente Texel huurt een gedeelte van het strand van het RVB om dat te mogen (laten) exploiteren voor recreatief gebruik. Exploitanten op het strand moeten dus een privaatrechtelijke overeenkomst afsluiten met de gemeente voor de vierkante meters strand die zij in gebruik hebben. Datzelfde geldt voor particuliere eigenaren van strandhuisjes.

Voor het plaatsen van een bouwwerk op het strand (paviljoen, kiosk, strandhuisje, etc.) zijn drie toestemmingen nodig:

1. De huurovereenkomst met de gemeente Texel
2. een Omgevingsvergunning (bouwvergunning) van de gemeente Texel en
3. een Watervergunning van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK) en Rijkswaterstaat (RWS).

Om de administratieve lasten te verminderen, zijn strandhuisjes vrijgesteld van de plicht een Omgevingsvergunning te hebben, althans: de gemeente gedooft het ontbreken daarvan als een strandhuisje aan de algemene maten voldoet. Bovendien heeft de gemeente van HHNK en RWS een 'Verzamel-watervergunning' gekregen voor alle kleinere bouwwerken (onder 90 m²) die er alleen in de zomer staan, waaronder strandhuisjes. Die hebben dus ook geen aparte watervergunning nodig. Alle bouwwerken groter dan 90 m², of bouwwerken die permanent blijven staan, moeten zelf bij HHNK een watervergunning aanvragen. Door invoering van de Omgevingswet (voorzien in 2021), worden Omgevingsvergunning en Watervergunning mogelijk samengevoegd in de toekomst.

De plaats waar een bouwwerk op het strand mag staan, is aangegeven in het Bestemmingsplan Buitengebied. Het college van B&W is bevoegd die plaats te wijzigen, als de natuurlijke dynamiek dat nodig maakt. De exacte locatie van de seizoensbebouwing wordt elk voorjaar bepaald tijdens de schouw door Rijkswaterstaat, HHNK en gemeente samen. Het is afhankelijk van de situatie ter plaatse na de stormen van het winterseizoen. Er moet voldoende zand zijn om de bebouwing veilig te plaatsen.

De exacte plaats van permanente bebouwing wordt elke 5 jaar volgens de watervergunning door HHNK en RWS geëvalueerd, of als de kustlijn veranderd. Dat kan er toe leiden dat een paviljoen verplaatst moet worden, als de aangroei van de duinen daar om vraagt of er te weinig strand is om veilig te kunnen staan. Strand en duinen zijn in eerste instantie waterkering en belangrijk voor de veiligheid van Texel. De stijging van de zeespiegel in combinatie met meer extreem weer, maakt het noodzakelijk dat de duinen meegroeien.

De gemeente Texel zal er naar vermogen alles aan doen om strandexploitatie en -recreatie mogelijk te houden. Uitgangspunt is daarbij de bestaande situatie, zoals aangegeven in het bestemmingsplan Buitengebied. Als de ontwikkeling van de kust daar aanleiding toe geeft, moet die situatie wellicht aangepast worden. De

(voorzien) zeespiegelstijging vergt van alle betrokkenen wellicht wat meer creativiteit, maar kustrecreatie met daarbij horende voorzieningen zal een plaats houden op Texel.

Een goed evenwicht in verantwoordelijkheden is van belang. Zoals in de visie beschreven is er een gedeelde verantwoordelijkheid op het strand. Handhaven is niet alleen een verantwoordelijkheid van de Gemeente Texel. Ook de andere belanghebbenden op het strand hebben hun verantwoordelijkheden en verplichtingen. Communicatie over beleid en de uitvoering speelt hierin een belangrijke rol.

8.3 Exploitatieverplichting

Het voorzieningenniveau op het strand wordt voor het overgrote deel bepaald door de strandkiosken en strandpaviljoens. Omdat het aantal toegestane strandpaviljoens en strandkiosken beperkt blijft tot het bestaande aantal, vindt de Gemeente Texel dat de beschikbare mogelijkheden zo goed mogelijk benut moeten worden. De jaarovereenkomst kan aan een andere exploitant verleend worden, op het moment dat er twee jaar geen gebruik van gemaakt wordt, anders dan door overmacht. Zo wordt voorkomen dat een strandexploitant zich uit concurrentieoverwegingen het recht voorbehoud om een bepaalde voorziening niet te realiseren en niet te exploiteren.

Onderverhuur van het strand door strandexploitanten is niet toegestaan door de Staat (RVB). In de huurovereenkomst met de gemeente is dat uitdrukkelijk gesteld. Bovendien is onderverhuur door exploitanten voor de gemeente Texel als verantwoordelijk huurder niet wenselijk en ook daarom niet toegestaan.

Als er sprake is van jaarrond exploitatie (en de bebouwing dus in de winter blijft staan), dan geldt de verplichting om het gehele jaar open te zijn, op maximaal 3 weken na. Tenminste 4 dagen per week. Het strand moet geen opslagterrein voor ongebruikte bebouwing worden en bezoekers moeten geen dichte deur aantreffen.

8.4 Jaarrond exploitatie

De gemeente Texel steunt ondernemers in de wens om jaarrond exploitatie op het strand mogelijk te maken, mits wordt voldaan aan bestaande wet- en regelgeving. Het mogelijk maken van jaarrond exploitatie is afhankelijk van het zoneringsbeleid van de provincie Noord-Holland en van de voorwaarden die het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier, de provincie, de gemeente en/of Rijkswaterstaat stellen. Jaarrond exploitatie in de duinen kan bovendien alleen na goedkeuring van de eigenaar (Staatsbosbeheer). In het huidige beleid is het bij alle officiële strandlagen (9, 12, 15, 17, 19, 19_{1/2}, 20, 21, 28, 31, 33) mogelijk om direct aan het slag op het strand jaarrond bebouwing te plaatsen, binnen de in het bestemmingsplan aangegeven functieaanduiding en uiteraard alleen met een geldige omgevingsvergunning (bouwvergunning) en watervergunning.

8.5 Definities bouwwerken

A. Strandpaviljoen

Een strandpaviljoen is een gebouw in de onmiddellijke nabijheid van strand en duinen. Het is toegankelijk voor bezoekers van het strand en geeft geen overlast voor de omringende natuur. Het past in het landschap en is daarom niet te groot. Er worden op commerciële basis etenswaren en/of dranken geserveerd, die ter plekke worden genuttigd. Voor het schenken van alcoholhoudende drank is een vergunning op grond van de Drank- en Horecawet vereist. Op basis van deze wet is het niet toegestaan om een horecabedrijf te combineren met detailhandel en met de verhuur van artikelen in dezelfde ruimte. Een strandpaviljoen mag een terras hebben. De toiletvoorziening en de waterafvoer moeten aangesloten zijn op het riool. Een strandpaviljoen is toegankelijk voor mensen met een beperking. De oppervlakte van een strandpaviljoen mag maximaal 400 m² zijn, terwijl de totale lengte langs de duinen (in de winter) maximaal 50 meter mag bedragen (inclusief terras). De oppervlakte van een terras mag maximaal 350 m² zijn, inclusief een eventueel ligbeddenterras. Een terras mag niet overdekt zijn. De bewaking van het strandpaviljoen mag overnachten in het gebouw. De ruimte daarvoor is onderdeel van de bovengenoemde maximale oppervlakte aan bebouwing, evenals sanitair, aggregaten, opslagruimtes en alle verdere voorzieningen. De toiletvoorziening is ook voor niet-klanten toegankelijk gedurende de openingstijden van het paviljoen.

Een strandpaviljoen is primair bedoeld voor de individuele strandbezoeker en niet gericht op de exploitatie voor feesten en partijen die voor een algemeen publiek toegankelijk zijn.

B. Strandkiosk

Een strandkiosk is een demontabel gebouw (eventueel in units) in de onmiddellijke nabijheid van strand en duinen. Bij een strandkiosk ligt het accent op detailhandel. Het is een verkooppunt en/of verhuurpunt voor strand gerelateerde gebruiksvoorwerpen. Vanwege de strandzoning behoren watersportactiviteiten buiten het bebouwde gedeelte van het strand, zodat materialen daarvoor bij voorkeur ook op die plaats aangeboden moeten worden. Daarnaast mogen er vanuit een kiosk, uitsluitend om mee te nemen, snacks, etenswaren en verpakte dranken verkocht worden. Strandkiosken mogen geen terras hebben. Toiletvoorziening en waterafvoer moeten aangesloten zijn op de riolering. Een strandkiosk is toegankelijk voor mensen met een beperking, met uitzondering van die bij onverharde slagen. De oppervlakte van een strandkiosk mag maximaal 90 m² zijn. De oppervlakte voor opslagruimte, sanitair, aggregaten en alle verdere voorzieningen zijn onderdeel van de maximale oppervlakte.

C. Combinatie van paviljoen en kiosk in één gebouw: Pavikiosk.

Uitsluitend bij de strandslagen bij Paal 9, 15 en 28 wordt toegestaan dat een paviljoen en kiosk in één gebouw gecombineerd worden. Voorwaarde daarbij is dat het voor het publiek niet mogelijk is om binnen het gebouw van het paviljoen in de kiosk te komen en andersom. Het moeten twee gescheiden ruimten zijn met een eigen ingang. De maximale omvang van paviljoen en kiosk (zoals omschreven bij A. en B.) blijven gelden, terwijl het totaal van de combinatie niet groter mag zijn dan de maximum maat van een paviljoen (400 m²). Verder gelden dezelfde voorwaarden als bij een paviljoen en kiosk.

D. (Water)sportaccommodatie

Een (water)sportaccommodatie is het totaal aan voorzieningen die een (water)sportschool of -vereniging nodig heeft om in de periode 1 april - 1 november haar activiteiten op het strand uit te kunnen oefenen. Veelal gaat het om een tijdelijke bebouwing in de vorm van opslagvoorzieningen, verkleedruimte, toilet en kantoor of clubvoorziening. In enkele gevallen worden op het strand tevens vaartuigen in de open lucht gestald. De maximale oppervlakte aan bebouwing per aangewezen locatie per strandslag is 90 m² per accommodatie, met een maximum van 2 (water)sportscholen en/of -verenigingen per aangewezen locatie. Het is (water)sportscholen en -verenigingen niet toegestaan horeca-activiteiten uit te oefenen. Kleinschalige uitbreiding van voorzieningen ten behoeve van de eigen klanten en/of leden is mogelijk als kwaliteitsverbetering (kopje koffie of thee). (Water)sportaccommodaties mogen geen terras hebben. Een vlonder (zonder de specifieke uitstraling van een terras met windschermen, zitjes, parasols, etc.) bij een watersportaccommodatie die alleen door leden of klanten gebruikt wordt, valt niet onder de term 'terras' en is daarom binnen beperkingen (zie bestemmingsplan) wel toegestaan.

Een uitzondering vormt de bebouwing voor een watersportaccommodatie op het 'sportief strand' (paal 17 noord en 19 zuid) volgens de zonering: daar mag de accommodatie dubbel zo groot zijn (maximaal 180 m²). Omdat er tegenwoordig door vooral surfers het gehele jaar wordt gesport als er voldoende wind is en/of golven zijn, is er behoefte aan accommodatie in de winter. De gemeente Texel wil onderzoeken wat er mogelijk is aan accommodatie in de winter, zonder dat het een permanent karakter krijgt. Bij dat onderzoek worden HHNK, RWS en de exploitanten van de sportaccommodaties en paviljoens bij Paal 17 en 19 bij betrokken.

Het sportief strand bij Paal 31 (vuurtoren) wordt vooral gebruikt voor strandporten. Het water is daar heel ver weg en de stroming is sterk. Daar komt bij dat de gemeente Texel daar geen strand huurt van de Staat en dus ook geen bebouwing toe kan staan.

E. Strandhuisje

Een strandhuisje is een tijdelijk gebouwtje dat uitsluitend te gebruiken is ten behoeve van dagrecreatie op het strand. Zie ook hoofdstuk 9 Strandhuisjes.

F. Strandbewakingspost

Zie paragraaf 5.1 Strandbewaking

Alle bouwwerken moeten voldoen aan het Lozingenbesluit Bodembescherming. Dat betekent dat het niet is toegestaan ongezuiverd te lozen in de bodem en op het oppervlaktewater.

8.6 Opslag

De winteropslag van seizoensbebouwing op het strand vond in het verleden voor een deel plaats op de parkeerterreinen bij de strandslagen. Dat mag niet meer. Die parkeerterreinen zijn onderdeel van het Nationaal Park, beschermd natuurgebied en geen opslag- en clusterrein. Bovendien is er tegenwoordig meer behoefte aan parkeerterrein in de winter, door de jaarrondexploitatie van paviljoens. Net als caravans en pleziervaartuigen, moeten ook strandhuisjes en andere seizoensbebouwing elders op het eiland ondergebracht worden in de winter.

8.7 Geluidsbelasting

Alle strandpaviljoens vallen onder het Activiteitenbesluit Milieubeheer. Hierin worden standaardvoorwaarden gesteld aan de geluidsbelasting van een horecabedrijf. Wettelijk is een maximaal geluidsniveau vastgesteld dat wordt bepaald op de gevel van de dichtstbij gelegen woningen. Door de grote afstand tussen de strandpaviljoens en de dichtstbijgelegen woning, kan er in een strandpaviljoen en vanaf het terras een aanzienlijke hoeveelheid geluid geproduceerd worden. Dat is ongewenst, omdat de strandpaviljoens in of nabij kwetsbare natuurgebieden liggen. In het verleden is hier nooit een probleem geconstateerd, waardoor er geen extra regels nodig lijken. De enige klachten die in het verleden bij de gemeente binnengekomen zijn over geluidsoverlast vanaf het strand, betrof geluid bij een evenement. Bij evenementen is altijd een aparte afweging voor toegestane geluidsproductie en gezien de klachten worden daar dus beperkingen aan gesteld. Daarbij wordt dan tevens beoordeeld of een ontheffing op grond van de Provinciale milieuverordening nodig is. De provincie is hierin het bevoegde bestuursorgaan. De uitvoering is in handen van de Omgevingsdienst NHN.

8.8 Evenementen

De Gemeente Texel staat onder specifieke voorwaarden een beperkt aantal evenementen toe. Het gaat dan om evenementen die een duidelijke relatie hebben met het strand. De evenementen mogen geen blijvend nadelige gevolgen hebben voor natuur en landschap. Tijdstip en locatie zijn belangrijke factoren, maar ook het aantal bezoekers. Sommige perioden, zoals bijvoorbeeld het broedseizoen, zijn gevoeliger voor overlast dan andere. Alle evenementen worden getoetst aan de APV, de uitvoeringsregeling evenementen Texel, de wet Natuurbescherming, aan de Provinciale milieuverordening.

Evenementen worden zoveel als mogelijk geconcentreerd in de onmiddellijke nabijheid van de strandslagen. De belangen van de bestaande exploitanten worden daarbij in ogenschouw genomen. De impact van het aantal evenementen dat er is wordt als bovengrens gezien. De reden van de beperking ligt vooral in de overlast door geluidsproductie: met minder geluid is er meer mogelijk. Jaarlijks wordt hierover een afgewogen oordeel gegeven bij vaststelling van de evenementenkalender.

De huidige evenementen blijven toegestaan, mits ze voldoen aan de gestelde eisen en daarvoor vergunning wordt verleend.

8.9 Venten op het Noordzeestrand

Op grond van de APV is venten op het strand verboden. Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen. Hierbij wordt het volgende beleid gehanteerd. Aan de exploitant van het betreffende deel van het strand kan maximaal één ontheffing worden verleend en alleen voor een beperkt aantal consumptiewaren, zoals ijs, snacks en snoepgoed.

8.10 Commerciële uitingen

Er geldt een terughoudend beleid voor reclame-uitingen op en nabij het strand. Op het niet geëxploiteerde strand en in de duinen zijn reclameborden en vlaggen verboden.

8.12 Voorziening ten behoeve van veerdienst tussen Texel en Vlieland

Nabij de aanlegsteiger van de passagiersveerdienst tussen Texel en Vlieland is een gebouwtje gerealiseerd voor kaartverkoop en informatieverstrekking. De passagiers kunnen hier wachten voor de overtocht. Ook is er een toiletvoorziening die aangesloten is op het riool. Er is geen terras. Gezien het seizoenskarakter van de veerdienst, is ook het gebouwtje seizoensgebonden en alleen toegestaan tussen 1 april en 1 november.

Hoofdstuk 9: Strandhuisjes

Op Texel is bij elk officieel strandslag (behalve bij paal 31) ruimte voor een beperkt aantal strandhuisjes in het zomerseizoen, voor gebruik overdag. Overnachten in een strandhuisje is niet toegestaan en wordt dat ook niet: het past niet bij het karakter van de strandexploitatie op Texel, de (brand)veiligheid is niet te garanderen en bovendien is er al een maximum aantal toeristische slaapplekken bereikt.

Het aantal strandhuisjes dat geplaatst kan worden is bepaald door het aantal meters strand die de gemeente van de Staat huurt. Dat aantal wijzigt niet. Ook de maximale maat van de huisjes en de voorgeschreven tussenruimte blijft hetzelfde. Daardoor geldt er bij de meeste strandslagen een wachtlijst voor een plaats. De verhouding tussen particuliere en zakelijke strandhuisjes (voor de verhuur) is ongeveer 30-70, over heel Texel gerekend. Per slag kan dat anders liggen, omdat het zo gegroeid is in het verleden. Of dat verandert, hangt af van de jaarlijkse vraag om continuering van de plaats van het jaar er voor. Als een ondernemer besluit zijn paviljoen of kiosk uit te breiden, gaat dit ten koste van de beschikbare ruimte voor de strandhuisjes. Dit kan eenvoudig als de betreffende ondernemer zelf zakelijke huisjes exploiteert en besluit er enkele niet meer te plaatsen.

De maximale maat van een strandhuisje is 2,5 meter breed, 2,5 meter hoog en 3,5 meter lang. Eigenaren worden geacht oog te hebben voor de omgeving en het uiterlijk van hun huisje daar zo goed mogelijk bij aan te passen.

De jaarlijkse plaatsing van de strandhuisjes begint vanaf 1 april met de zakelijke huisjes (in eigendom bij een exploitant ten behoeve van de verhuur), vanaf 15 april met de particuliere huisjes. Gemeente, Hoogheemraadschap en Rijkswaterstaat bepalen gezamenlijk waar de huisjes dat jaar kunnen staan. Ze komen 2 tot 2,5 meter van elkaar in een rij langs de duinvoet. Uiterlijk 1 oktober moeten alle huisjes weer van het strand gehaald zijn.

De opslag van de strandhuisjes mag -zoals in paragraaf 8.6 beschreven- niet plaatsvinden op de parkeerterreinen bij het strand. De enige uitzondering daarop zijn in de perioden 1 april tot 15 mei en 15 september tot 15 oktober. In die twee perioden mogen alle parkeerterreinen bij de strandslagen gebruikt worden om de huisjes even te stallen, voordat ze het strand op kunnen c.q. naar de winterstalling gebracht worden. Er mag niet aan de huisjes gewerkt worden op de parkeerterreinen.

Om de administratieve lasten te beperken is het niet nodig om voor een strandhuisje een omgevingsvergunning aan te vragen. Daarnaast vallen de strandhuisjes onder een algemene watervergunning.

Wel krijgen eigenaren tegen vergoeding een plaatsingstoestemming met daarbij gebruikelijke eisen aan onderhoud en plaatsing. Eén van de eisen is dat er geen afvalwater geloosd mag worden in de bodem. Indien er een lozende toiletvoorziening in het huisje is, dan moet de eigenaar zelf (laten) zorgen voor aansluiting op een gesloten rioleringsstelsel.

Als een huisjeseigenaar geen gebruik meer wil maken van zijn vergunning en dus het huisje niet plaatst, moet dat aan de gemeente gemeld worden. Indien een huisje het gehele seizoen niet geplaatst wordt zonder melding, dan vervalt het recht na twee jaar. Op die manier kan iemand van de wachtlijst aan een plaats voor een strandhuisje geholpen worden. De plaats van het huisje is alleen overdraagbaar aan familie in de eerste graad. Anderen komen op de wachtlijst als zij een huisje willen plaatsen. Als de wachtlijst bij een bepaald slag te lang wordt, dan wordt die gesloten. Onderverhuur van strandhuisjes is niet toegestaan.

Hoofdstuk 10: Zonering

10.1 Algemeen

Het strand is vrijheid, openheid, eindeloosheid. Geen verkeersborden, geen lijnen en geen hekken. En toch gelden ook daar regels. Regels om elkaar en de natuur zo min mogelijk in de weg te zitten: zonering. Niet alles mag altijd en overal. Dat heeft de gemeente Texel geregeld, maar misschien nog wel belangrijker is dat bezoekers en gebruikers van het strand zich daarvan ook bewust zijn; bewust dat rekening houden met de natuur en met elkaar het voor iedereen leuker en veiliger maakt.

De Texelse zonering verandert niet met deze nieuwe nota, hij volstaat prima. Ook de provincie heeft die zonering overgenomen in haar beleid en regelgeving, zij het dat de benaming soms afwijkt.

De uitgangspunten van de zonering zijn veiligheid van de gebruikers en bezoekers en behoud van de natuur. Het moet bezoekers en gebruikers van het strand helpen om deze waarden te respecteren. Sommige activiteiten kunnen daarom helemaal niet: op het Texelse strand zijn bijvoorbeeld geen gemotoriseerde (water)sporten toegestaan. Wel toegestaan zijn alle niet-gemotoriseerde sporten die een directe relatie hebben met het strand; die gebruik maken van wind, water of zand.

10.2 Zones

De Gemeente Texel hanteert voor het Texelse Strand de volgende fysieke zones, waarvan de begrenzing duidelijk op het strand herkenbaar is aan de aanwezige raaipalen met rode kop en nummering, de zogenaamde raaien (zie ook kaartbijlage).

A. Natuurstrand, raaien: vanaf de Mokbaai - 9.77 en 21.91 - 27

De nadruk ligt bij het natuurstrand uiteraard op de natuur. Rust, ruimte, natuur en stilte staan centraal. Op dit stranddeel spelen toegankelijkheid en het voorzieningenniveau geen rol. Bebouwing is niet toegestaan. Het is toegestaan om te wandelen op het natuurstrand. De (sport)activiteiten die zijn genoemd bij de overige zones zijn niet toegestaan. De twee belangrijke natuurgebieden, De Hors en De Slufter, vallen in deze zone.

B. Bebouwd strand, overal waar paviljoens en strandhuisjes staan.

Het bebouwde strand is druk bezocht in het zomerseizoen en bedoeld voor alle doelgroepen: gezinnen, ouderen en jongeren. Het strand is vooral gericht op passief genieten van zon, zand en zee. Verder is er de mogelijkheid om een grote hoeveelheid activiteiten uit te voeren. Rustigere activiteiten die traditioneel bij het strand horen en die nauwelijks hinder veroorzaken voor de andere strandbezoekers. Want daar gaat het vooral om: respect voor de andere bezoekers. Daar dus in elk geval niet (kite)surfen als er ook gezwommen en gezond wordt. Maar als het zó hard waait dat er helemaal niemand op het strand ligt, dan kan dat weer wel. Hetzelfde geldt voor vliegeren met een bestuurbare (meerlijnige) vlieger.

Het strand is goed toegankelijk en de veiligheid is zoveel mogelijk gewaarborgd door strandbewaking in het hoogseizoen, strandregels en EHBO. Een zo volledig mogelijk aanbod van voorzieningen en ten minste één strandpaviljoen en/of strandkiosk is aanwezig. Als de bebouwing weg is, vallen deze stranden onder de zone 'Recreatief strand'. Sportactiviteiten die daar zijn toegestaan, mogen dan ook op deze stranden beoefend worden.

C. Recreatief strand, raaien: 9.77 - 17.60, 18.99 - 21.91, 27 - 28.20 en 32 - 33.02, behalve daar waar strandbebouwing staat.

De nadruk bij dit strand ligt op sportactiviteiten in het water. Alleen watersporten die geen direct gevaar opleveren voor de openbare orde en/of veiligheid van overige strandbezoekers zijn toegestaan. Sporten die (ook) gebruik maken van het strand en aan dezelfde voorwaarden voldoen, zijn ook toegestaan. Voorbeelden van sportactiviteiten zijn golf-, wind- en kitesurfen, kanoën, zeilen, zeskamp en vliegeren. Voor extreme (water)sporten is een aparte zone. De voorzieningen worden verzorgd door de op dit strand aanwezige (water)sportscholen en -verenigingen. De veiligheid wordt gewaarborgd door gedragsregels en afbakening. De (water)sportscholen en -verenigingen worden gewezen op hun eigen medeverantwoordelijkheid in deze. (Kite)surfers moeten voldoende afstand te houden tot het strand, zwimmers en andere watersporters, zodat die niet worden gehinderd of in gevaar gebracht. Het strand is goed toegankelijk.

D. Sportief strand

Raaien: 17.60 - 18.99 en 28.20 - 32 met uitzondering van 50 m in een straal langs de harde zeewering rond de vuurtoren.

In deze zone zijn de extreme sporten mogelijk, die voornamelijk gebruik maken van het strand. Het zijn bijvoorbeeld vliegeren met meerdere lijnen, kitebuggiën, blokarten en andere sporten waarmee grote snelheden kunnen worden bereikt. Daardoor kunnen ze een direct gevaar opleveren voor de openbare orde en/of veiligheid van overige strandbezoekers. Zij mogen op eigen risico deze zone betreden.

E. Naaktstrand, raaien 8 - 10.13 en 26.4 - 27.45

Dit is een extra zonering, bovenop de voorgaande zoneringen. De regels over wat wel en niet is toegestaan zijn dan ook hetzelfde, behalve dat in deze zone naaktrecreatie is toegestaan.

10.3 Bebouwing

De bebouwing op het strand van Texel is geconcentreerd op de van de Staat gehuurde strandgedeeltes. Dat betekent bij de bestaande strandopgangen Paal 9, 12, 15, 17, 19, 19.5, 20, 21, 28 en 33. De maximale bebouwingslengte per strandslag is afhankelijk van de locatie:

locatie	tussen de raaien (zie ook plankaart 1 in bijlage 2)	maximale bebouwingslengte t.b.v. strandpaviljoens, strandkiosken, (water)sportaccommodatie en strandhuisjes
paal 9	09.77-10.73	855 m
paal 12	12.10-12.89	900 m
paal 15	14.70-15.76	1100 m
paal 17	16.64-17.60	975 m
paal 19-20	18.99-20.51	1535 m
paal 21	20.81-21.21	400 m
paal 28	27.40-28.20	800 m
paal 31	-	Eén paviljoen
paal 33	32.52-33.02	500 m

Deze strandgedeelten mogen dus bebouwd worden, waarbij de bebouwing zoveel mogelijk aaneengesloten geplaatst wordt. Er is één uitzondering: aan de zuidkant van de strandslagen paal 9 en 28, waar de naaktstranden aansluiten op het bewaakte strand, wordt geen (water)sportaccommodatie toegelaten en is er een afstand van ten minste 50 meter tussen het laatste reguliere strandhuisje en het eerste strandhuisje van het naaktstrand.

Een strandpaviljoen, pavikiosk of een strandkiosk moet direct naast het strandslag op het strand geplaatst worden. Op het moment dat twee voorzieningen aanwezig zijn, wordt er één aan elke zijde van het slag gerealiseerd. De bebouwing, die het dichtst bij het strandslag aanwezig is, moet op minimaal 7 meter en maximaal 12 meter uit de as van het strandslag geplaatst worden. Deze grens geldt ook voor een eventueel terras. De doorgang van het strandslag moet altijd gegarandeerd zijn. Bij paal 9 en 21 en 28 staat het paviljoen niet op het strand, maar in de duinen.

De strandbewakingsposten worden geplaatst in de onmiddellijke nabijheid van het slag en afhankelijk van de lokale situatie. Dit gebeurt onder andere in overleg met de strandexploitanten en met het beste uitzicht als belangrijkste criterium.

Met een tussenruimte van 5 meter na de bebouwing direct naast het slag, volgen de strandhuisjes. Strandhuisjes worden in een rij evenwijdig aan de duinenrij geplaatst. Tussen de strandhuisjes wordt een tussenruimte van minimaal 2 en maximaal 2,5 meter gehanteerd om stuifgaten tegen te gaan.

De bebouwing van de (water)sportaccommodatie sluit met een tussenruimte van 5 meter aan na het laatste strandhuisje en valt niet binnen het bewaakte strand, maar wel binnen het strandgedeelte dat de gemeente Texel huurt.

10.4 Locaties watersportaccommodatie

Op basis van de zonering is een (water)sportaccommodatie mogelijk bij de volgende locaties op de strandslagen (zie ook plankaart):

<u>Strandslag</u>	<u>Locatie</u>
Paal 9	Noordzijde
Paal 15	noord- en zuidzijde
Paal 17	noord- en zuidzijde
Paal 19	Zuidzijde
Paal 28	Noordzijde
Paal 33	noord- en zuidzijde

10.5 Met de hond op het strand

Het strand is een ideale plek om honden lekker te laten rennen en te laten spelen. Maar er zijn ook mensen en dieren die daar last van kunnen hebben en dat is niet de bedoeling. Het is altijd de verantwoordelijkheid van de eigenaar van de hond om te beoordelen of de hond op dat moment op die plaats los kan of aangeliend moet blijven. Dat hangt samen met het gedrag van de hond in kwestie, maar ook met de drukte of met de aanwezigheid van (broed)vogels. Het is bij wet verboden die vogels te verstoren.

Daarom mogen honden niet loslopen op natuurstranden, naaktstranden en daar waar er strandbebouwing staat. Daar geldt dus een aanlijnplicht en worden eigenaren geacht de hondenpoep op te ruimen en in de afvalbakken te deponeren.

10.6 Paardrijden op het strand

Paarden en met paarden aangespannen wagens worden op het strand toegelaten in de zones 'Recreatief strand' en 'Sportief strand', tussen 1 mei en 1 oktober van zonsopgang tot 10.00 uur en van 19.00 uur tot zonsondergang. Op de overige plaatsen en tijden is het dus niet toegestaan om met een paard het strand op te gaan, omdat de kans op conflict met andere strandgebruikers of de natuur dan te groot is. Dat geldt niet voor de winterperiode: tussen 1 oktober en 1 mei mag men overal de hele dag op het strand met een paard. Vanwege de uitwerpselen is het wel de bedoeling dat de ruiterspaden naar het strand gebruikt worden en niet de strandslagen zelf.

10.7 Vissen met hengel of staand want

Vissen met een hengel kan conflicteren met zwemmers, strandgenieters en sporters. Daarom is het niet toegestaan op het bebouwde strand en op het sportief strand. Verder kan vanuit Europese regelgeving een beperking gelden van de toegestane hoeveelheid vis die gevangen mag worden. Dat laatste geldt uiteraard ook voor staand want vissers. Maar daar geldt nog meer voor: de gemeente heeft daar apart beleid voor gemaakt (zie bijlage).

10.8 Vliegen met drones

Het strand van Texel is Natura2000-gebied en het aangrenzende Nationaal Park heeft die status niet voor niets. Vliegen met drones is versturend, voor fauna (met name vogels) en mensen. Bovendien tast het vliegen met drones -veelal uitgerust met een camera- de privacy van mensen op het strand aan, zeker in de zomer. Daarom is vliegen met drones boven of in de nabijheid van het strand niet toegestaan. De basis van dit verbod ligt in nationale wetgeving: het is zonder vergunning niet toegestaan te vliegen met drones boven Natura2000-gebieden.

Hoofdstuk 11: Financiële verantwoording

De gemeente Texel maakt kosten voor alle taken die het beheer van het strand met zich meebrengt, zoals strandbewaking en afvalinzameling. Bovendien betaalt de gemeente huur aan de Staat voor de gedeelten waar bebouwing staat. Die kosten zijn inzichtelijk voor alle betrokkenen en al vele jaren ongeveer gelijk, een kleine €0,5 miljoen per jaar. Ze zijn toegenomen door bijvoorbeeld jaarrondexploitatie, maar afgenomen door beperking van de afvalinzameling op het strand zelf.

Omdat zowel Texelaars, toeristen als exploitanten profiteren van de zaken die voor dat geld uitgevoerd worden, is ten tijde van het schrijven van de vorige strandnota afgesproken die kosten te verdelen:

- 1/3 uit de algemene middelen van de gemeente,
- 1/3 uit de toeristenbelasting en
- 1/3 te betalen door de gebruikers (exploitanten en particulieren).

Die verdeling lijkt redelijk en besloten is daarom daar geen wijzigingen in aan te brengen.

Exploitanten en particuliere huisjeseigenaren betalen de kosten middels de jaarlijkse rekening voor de gebruiksovereenkomst. Het zijn ook gebruikskosten, waaronder huur.

Toen de eerste jaarrond paviljoens verschenen, is besloten om de extra maanden die zij blijven staan op het strand ook door te berekenen. Er worden die maanden immers ook extra kosten gemaakt vanwege de jaarrond exploitatie: er wordt meer afval opgehaald en meer geveegd op de slagen waar het paviljoen goed bereikbaar moet zijn in de winter.

